

[Hagen Hagensen]

hjælp på en sådan måde, at han ikke føler sig ladt alene i verden. Vi ved jo noget om, at det i voldssager kan være svært at få folk til at vidne – også den, det er gået ud over – fordi der jo kan følge noget andet efter. Også dér vil det være af betydning, at der er en sagfører ved den pågældendes side.

Det, justitsministeren henviser til, er altså ikke nok. Der er et behov for, at man får en sagkyndig bistand under voldssagen, når man skal møde som voldsoffer.

Den væsentlige del af vores forslag er naturligvis bestemmelsen om varetægtsfængslingen. Jeg skal her først sige, at vi jo blot i bemærkningerne har nævnt, at reglen om de syv dage er ude til høring. Vi venter på svaret og har derfor ikke taget noget med herom, men den kan vi jo tage op til sin tid, når den kommer og vi får besked fra ministeren om, at høringen er forbi. Jeg tror, det sker snart.

Men spørgsmålet om varetægtsfængsling i grovere voldssager har vi på forskellig vis prøvet på at komme igennem med for at forebygge, at der skete vold, for at søge at dæmme op imod den grovere vold over for sagesløse, som desværre stadig tager til, medens man måske kan sige, at der ikke er den markante stigning i almindelige voldssager; i visse år har den endda været en smule mindre end før. Men der er grove sager, hvor dommeren ud fra retshåndhævelsesprincippet helt naturligt må tage op til overvejelse, at der sker fængsling. Der har vi prøvet på at indarbejde det i den gældende bestemmelse, således at man kan få en varetægtsfængsling igennem; den gælder jo ellers kun, når strafferammen er over 6 år. Her siger vi altså, at der kan være så grove tilfælde, at der må ske en varetægtsfængsling. Hvor langt den skal udstrækkes, skal jeg ikke sige noget om her, men det ville være mig helt naturligt at pege på, at der i visse tilfælde kunne være tale om, at varetægtsfængslingen varede ved, indtil sagen var pådømt; som regel er de jo ikke så svære at klare op, når man først har manden. Jeg håbede, at den nye justitsminister, der jo har givet sig til kende for at ville ønske en prioritering af sagers behandling for domstolene, også ville sørge for, at man netop fik prioriteret disse voldssager på en sådan måde, at der blev en hurtig og effektiv retsforfølgning i sagerne, uden at der derved på nogen måde skal slækkes på de retspleje-

mæssige rettigheder, som enhver, der er tiltalt eller sigtet, naturligvis skal have. Der skal altså ikke være tale om en lynjustits. Jeg har sagt det før, men for alle tilfældes skyld siger jeg det igen.

Jeg tror, det vil være meget væsentligt, om man fik denne bestemmelse gennemført. Når ministeren peger på de overvejelser, der finder sted i Europarådet herom, hvor der tales om særlig grove lovovertrædelser, vil jeg da gerne sige, at jeg anser vold mod sagesløs person for at være en særlig grov lovovertrædelse, der også bør belægges med passende sanktion, derunder også måske at få voldsmanden til at køle noget af ved at blive varetægtsfængslet. Retshåndhævelsen, det forhold, hvor vi alle føler der skal være rimelighed i tingene, siger til mig, at der må ske fængsling i disse sager. Jeg siger langtfra alle – og det er dommeren, der skal afgøre det – men der kan være tale om at gøre det, uanset om strafferammen ikke er så stor, som det ellers er betingelsen for at bruge bestemmelsen.

Så er der noget om strafniveauet. Dertil siger ministeren, at man med det, der er skrevet i forslaget, nok kunne sige, at man opfylder bestyrkelsen af mistanke, og at der derfor kunne ske varetægtsfængsling. Men strafniveauet ligger jo, som ministeren sagde det, fra 30 dage op til nogle måneder. Det er et problem, om strafniveauet er det rette. Jeg hører ikke til dem, der taler meget for, at frihedsstraffe skal være af længere karakter, men jeg vil i den forbindelse sige, at jeg anser vold mod sagesløs for at være en så alvorlig lovovertrædelse, at der kan være tale om, hvis vi ikke i løbet af ganske kort tid får volden til at falde, at tage op til overvejelse og forhåbentlig til gennemførelse, at strafferammen hæves på en sådan måde, at mindstestrafpen bliver en frihedsberøvelse af ganske betydelig varighed. Det er ellers ikke taget med ind under vores forslag, men jeg må holde for, at det ikke kan være i strid med almindelige varetægtsformål at søge at dæmme op imod netop dette, at der i de sager, hvor der er begået en grov overtrædelse over for en anden person, må ske en prioritering for at søge at få gennemført sagen så hurtigt, som det nu engang kan være praktisk gørligt.

Jeg takker de ordførere, der har givet støtte til vore tanker. Jeg tror, jeg er nået igen-